

بررسی فیلم Goosebumps 2: Haunted Halloween؛ بازگشت پینوکیوی شرور - دیجیاتو

سورنا رضایی | جمعه، ۱۸ آبان ۱۳۹۷

این روزها هالیوود تنبل‌تر از همیشه، شبیه کودک خردسالی شده است که تنها لقمه‌های آماده را می‌خورد. برای درک بهتر این موضوع کافی است به مقوله‌ی خلاقیت و نوآوری در فیلم‌های سینمایی ساخته شده در چند سال اخیر دقت کنید؛ البته اگر بتوانید چنین مقوله‌هایی را پیدا کنید!

گرایش به ساخت دنباله برای فیلم‌های سینمایی مصداق بارز همین ادعاست. استودیوهای هالیوودی پس از چندین سال وقفه ناگهان به سراغ سری فیلم‌های فراموش شده خود همانند جنگ ستارگان و پارک ژوراسیک رفتند و دنباله‌هایی را برای آن‌ها ساختند که از قضا در زمینه فروش عملکرد بسیار خوبی نیز داشتند. دلیل چنین تصمیمی کاملاً واضح است. این سری فیلم‌ها طرفداران پر و پاقرصی در سرتاسر جهان داشته‌اند که به خاطر این وقفه طولانی تشنه تماشای قسمت جدید بوده‌اند؛ طرفدارانی که تنها کافی بود خبر اکران قسمت جدید از سری محبوبشان به گوششان برسد تا به سینماها و تئاترها سرازیر شوند.

وقتی چنین پتانسیلی وجود دارد، چرا باید استودیو سازنده فیلم به دنبال یک ایده جدید برود و فضایی جدید خلق کند که مشخص نیست آیا طرفدار پیدا می‌کند یا خیر. این ادعا تنها برای سری فیلم‌های قدیمی صدق نمی‌کند و با نگاهی کمی دقیق‌تر می‌توان متوجه شد استودیوهای هالیوودی علاقه عجیبی نیز به ساخت اقتباس سینمایی از رمان‌ها دارند.

مهم نیست رمان مد نظر برای کودکان، نوجوانان یا بزرگسالان نوشته شده است، تنها باید رمان موفق و پرفروشی باشد که طرفداران زیادی نیز دارد. اگر چنین رمانی بنویسید، بدون شک روزی می‌رسد که مسئولان استودیوها برای خرید حق ساخت اقتباس سینمایی پاشنه درتان را از کجا می‌کنند.

حالا فرض کنید پس از وقفه‌ای 17 ساله بالاخره توانستید فیلمی بر اساس یکی از پرفروش‌ترین و محبوب‌ترین رمان‌های جهان بسازید که در باکس آفیس عملکرد بسیار خوبی داشته است و توانست به فروشی 150 میلیون دلاری دست یابد. اگر شما جای تهیه‌کنندگان آن بودید، قید قسمت دوم را می‌زدید یا سعی می‌کردید تا از فرصت به وجود آمده بهترین استفاده را ببرید؟

شک ندارم که گزینه‌ی دوم را انتخاب می‌کردید. این‌ها درباره‌ی فیلمی تحت عنوان Goosebumps بود که بر اساس سری رمان‌هایی به همین نام ساخته و در سال 2015 اکران شد. این سری رمان‌ها نه تنها در آمریکا، بلکه در سرتاسر جهان نیز فروش بسیار خوبی داشته‌اند و حتی در ایران نیز طرفداران خود را دارد (این کتب در ایران با نام‌های «مور مور» و یا «دایره وحشت» و یا «ماجراهایی که مو به تنتان سیخ می‌کند» منتشر شده است).

پس از موفقیت‌های این فیلم، سازندگان تصمیم گرفتند تا دنباله‌ای برای آن بسازند؛ دنباله‌ای که باید دید آیا از قانون نانوشته دنباله‌ها پیروی می‌کند و دچار افت کیفیت شده یا بر عکس اکثر دنباله‌ها سعی می‌کند مسیر درست را طی کند؟

اسپیی از آن دسته آنتاگونیست (شخصیت اصلی منفی) هایی است که تنها ظاهر فریبنده‌ای دارد و در باطن‌اش چیزی جز خلا نمی‌توان یافت

- کارگردان: آری سنِدل
- استودیو تهیه کننده: کلمبیا پیکچرز و سونی پیکچرز
- بازیگران: مدیسون آیزمن، جرمی ری تیلور و جک بِلک
- بودجه: 35 میلیون دلار

فیلم Goosebumps 2: Haunted Halloween درباره‌ی دختری به نام سارا است که مجبور می‌شود در عین حال که مقاله‌اش را برای قبولی در دانشگاه کلمبیا آماده می‌کند، چند روزی از برادر و دوستش مراقبت کند. سانی (برادر سارا) و سم که بعد از ظهرها را با جمع کردن آشغال و لوازم اضافی می‌گذرانند، به درخواست یک فرد به عمارتی متروکه می‌روند تا آن‌جا را تخلیه کنند. این دو در این عمارت با یک کتاب قفل شده مواجه می‌شوند که باز کردن آن باعث آغاز ماجرای اصلی فیلم می‌شود.

قانون نانوشته‌ی دنباله‌ها می‌گوید که قسمت‌های دوم یک فیلم از لحاظ کیفی در سطح پایین‌تری از قسمت اول قرار می‌گیرند. البته این قانون همیشه درست نیست و برای رد آن نیز می‌توان مثال‌های واضح و بسیاری آورد. فیلم Goosebumps 2 خوشبختانه به‌طور کامل از قانون دنباله‌ها

پیروی نمی‌کند و هر چند در برخی جهات عملکرد ضعیفتری نسبت به قسمت اول دارد اما در برخی جهات نیز عملکرد بهتری دارد.

همه چیز از این‌جا شروع می‌شود: عمارتی متروکه در محله‌ای عادی! ایده‌ای کاملاً کلیشه‌ای و صد البته آشنا که پیش از این بارها در فیلم‌های ساخته شده برای نوجوانان مورد استفاده قرار گرفته بود

یکی از ویژگی‌های بارز رمان‌های دایره وحشت، استفاده از شخصیت‌های انسانی جدید در هر کتاب بود. نویسنده‌های فیلم، راب لیبر و دارن لِمکه، نیز با پیروی از همین ویژگی داستان قسمت دوم را به گونه‌ای نوشتند که در آن شاهد شخصیت‌های جدید هستیم و در نتیجه هیچ ارتباطی میان این دو فیلم وجود ندارد. البته این حرف برای هیولا و موجودات تخیلی حاضر در فیلم صدق نمی‌کند. در قسمت نخست اکثر موجودات محبوب کتاب‌ها را ملاقات کردیم و همان لیست نیز دوباره در قسمت دوم استفاده شد. این مسئله باعث می‌شود تا مقداری حس تکراری بودن به مخاطبی دست دهد که قسمت اول را تماشا کرده بود.

البته اسلپی که در قسمت نخست به عنوان شخصیت شرور داستان حضور داشت، در این قسمت نیز حضور دارد. با وجود این، اگر قصد دارید تا بدون تماشای قسمت اول، به تماشای این قسمت بپردازید، می‌توانید بدون هیچ گونه نگرانی این کار را انجام دهید.

جدای از این موضوع، متاسفانه فیلم *Goosebumps 2: Haunted Halloween* همانند قسمت نخست خود دارای مشکلاتی است که نمی‌توان از آن‌ها چشم‌پوشی کرد. در قسمت اول کلیشه‌های بسیاری را در داستان شاهد بوده‌ایم که متاسفانه این مشکل در قسمت دوم نیز به وضوح دیده می‌شود. برای مثال، می‌توان به آزار و اذیت سانی و سم توسط پسرهای بزرگتر اشاره کرد که فکر می‌کنم یکی از کلیشه‌ای و نخ‌نما شده‌ترین ایده‌های ممکن برای اضافه کردن به داستان است.

متاسفانه این خرده داستان‌ها چندان مورد کند و کاش قرار نمی‌گیرد و به حال خود رها می‌شود؛ مشکلی که در قسمت پیشین نیز شاهد آن بوده‌ایم و به نظر می‌رسد چندان مهم نبوده است که

سازندگان برای رفعشان هیچ تلاشی به خرج نداده‌اند.

شبهت‌های قسمت اول و دوم سری فیلم‌های Goosebumps به همین موارد ختم نمی‌شود. در قسمت نخست شاهد حضور شخصیت‌های منفی پرطرفداری از جمله غول برفی پاساندر، مومیایی، گرگینه و... هستیم که در راس آن‌ها اسلپی قرار می‌گیرد که به گفته خود آر. ال استاین با الهام از شخصیت محبوب پینوکیو خلق شده است.

وقتی مخاطب برای اولین بار با این شخصیت در فیلم روبرو می‌شود، به خاطر نوع طراحی‌اش انتظار دارد تا با یک شخصیت شرور بسیار جذاب روبرو شود که با نبوغش شخصیت‌های داستان را به چالش می‌کشد اما این اتفاق رخ نمی‌دهد و تصمیم‌گیری‌هایش قابل پیش‌بینی هستند. متأسفانه پتانسیل‌های او در هنگام نگارش داستان قسمت دوم نیز نادیده گرفته شده‌اند و اسلپی در حد یک شخصیت تک‌بعدی باقی می‌ماند.

بازگشت کوتوله‌های معدنچی

تمامی این ایرادها بیان شد تا در نهایت به این‌جا برسیم که قرار است به یک نکته مثبت *Goosebumps 2: Haunted Halloween* در مقایسه با قسمت اول اشاره کنم که تاثیر نسبتاً بزرگ و قابل توجهی در روند ایجاد کرده است. قسمت اول داستان بسیار ساده‌ای داشت که به راحتی می‌توان آن را در چند خط خلاصه کرد و عملاً یک فیلم بچه‌گانه محسوب می‌شد.

در قسمت اول، پس از ورود شخصیت‌های خیالی کتاب‌ها به دنیای واقعی، شخصیت‌های اصلی داستان به نوبت با آن‌ها روبرو می‌شدند و همان‌طور که انتظار می‌رفت، همه را به نوعی شکست می‌دادند. مخاطبی که سخت‌گیر باشد، احتمالاً در هنگام دیدن این فیلم چنین سوالی را از خود می‌پرسد: با توجه به روند فیلم، نه قرار است مشکل پیچیده‌ای به وجود بیاید، نه قرار است گره داستانی را شاهد باشم. در چنین شرایطی، چرا به تماشای ادامه فیلم بپردازم؟

سوالی که نه مخاطب، نه من و نه سازندگان می‌توانستند به آن پاسخ درست و درمانی بدهند. خوشبختانه این مشکل در قسمت دوم حل شده است و موجودات خیالی کتاب‌ها از اواسط فیلم

وارد ماجرا می‌شوند و در قسمت‌های پیش از آن شاهد ماجراهای دیگری هستیم که می‌تواند مخاطب هدف خود را به راحتی جذب کند.

وقتی به لیست بازیگران فیلم *Goosebumps 2: Haunted Halloween* نگاه می‌اندازیم، با نام‌های آشنایی از جمله جک بلک، مدیسون آیزمن و جرمی ری تیلو روبرو می‌شویم. جک بلک در قسمت نخست فیلم حضور پررنگ تری داشت و اینبار تنها در بخش‌های پایانی فیلم حاضر می‌شود که در همین دقایق کم نیز هر چند عملکرد مناسبی دارد اما احساس می‌کنم تفاوت چندانی میان نقش آفرینی‌اش در فیلم جدید با [فیلم Jumanji: Welcome to the Jungle](#) وجود ندارد.

نکته‌ی جالب لیست بازیگران، حضور آیزمن در این فیلم است که در فیلم جدید جومانجی نیز با بلک همکار بوده. او در این فیلم برخلاف فیلم جومانجی که فرصت نیافت، به خوبی توانسته از پس نقش خود در سکانس‌های کمدی و اکشن فیلم بر بیاید و عملکرد خوبی را از خود به نمایش بگذارد. البته راه زیادی تا تبدیل شدن به یک ستاره در سینما پیش رو دارد، زیرا هنوز در فیلم چالش برانگیزی نقش آفرینی نکرده است که استعدادهای او را در این زمینه تایید کند.

ری تیلور را نیز احتمالاً با فیلم *It* می‌شناسید که بر اساس رمان استفن کینگ ساخته شده بود. او در آن فیلم نقش پسر بچه‌ای چاق و خجالتی را بر عهده داشت اما این‌جا نقش بچه زرنگ و البته برادری فضول را بر عهده دارد. دیگر بازیگران نیز عملکرد خوبی داشته‌اند تا در نهایت مهر قبولی بر لیست بازیگران بخورد.

آیزمن نقش آفرینی امیدوار کننده‌ای را از خود در قسمت دوم فیلم *Goosebumps* به نمایش گذاشت. با این وجود همچنان راه طولانی و پر پیچ و خمی برای رسیدن به محبوبیت در هالیوود در پیش رو دارد

با در نظر گرفتن مخاطبان اصلی، فیلم به خوبی می‌تواند از پس انتظاراتی که از یک اثر ماجراجویی، کمدی و ترسناک می‌رود بر بیاید. فیلم در نیمه‌ی نخست با به کارگیری المان‌های آثار کمدی و ترسناک و در نیمه‌ی دوم، همزمان با ورود موجودات تخیلی، با به کارگیری المان‌های آثار ماجراجویی این کار را انجام می‌دهد. البته نباید انتظار سکانس‌های ترسناک خلاقانه را داشته

باشید و اوج نوآوری که سازندگان برای ترساندن مخاطبان انجام داده‌اند، ظاهر شدن‌های ناگهانی در مقابل شخصیت‌هاست. بنابراین، اگر در این رده سنی قرار ندارید و از طرفداران پر و پا قرص کتاب‌های دایره وحشت هم نیستید، بدون شک تماشای این فیلم به شما توصیه نمی‌شود ولی اگر آر ال استاین و داستان‌هایش را دوست دارید، از دیدن آن لذت کافی را خواهید برد.

[دیجیاتو](#)